

1. Копейчиков В. В. Народовластие и личность. Киев: Україна, 1991. 280 с.
2. White G. E. Justice Oliver Wendell Holmes: Law and the Inner Self. New York: Oxford University Press, 1995. 648 p.
3. Шеляженко Ю.В. Перспективні напрями аналітично-правових досліджень. Альманах права. Київ: Інститут держави і права ім. В.М.Корецького Національної академії наук України, 2018. № 9. С. 316-319.
4. Sheliashenko Y. Computer Modeling of Personal Autonomy and Legal Equilibrium. Advances in Intelligent Systems and Computing. 2018. Vol. 765. Pp. 74-81. DOI: 10.1007/978-3-319-91192-2_8. arXiv: 1808.05379
5. Sheliashenko Y. Two-Agent Model of Personal and Group Autonomy in Distributive Justice. Сучасні проблеми математики та її застосування в природничих науках і інформаційних технологіях: матеріали міжнародної наукової конференції, присвяченої 50-річчю факультету математики та інформатики Чернівецького Національного Університету імені Юрія Федьковича. Чернівці, 2018. С. 131.
6. Sheliashenko Y. Model of Personal Autonomy and Legal Equilibrium for Containment Theory in Criminology. VI Всеукраїнська математична конференція імені Б.В. Васишина "Нелінійні проблеми аналізу" (26-28 вересня 2018 року, Івано-Франківськ – Микуличин): тези доповідей. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2018. С. 85-86.
7. Шеляженко Ю. В. Автономне значення верховенства права. Альманах права. Київ: Інститут держави і права ім. В.М.Корецького Національної академії наук України, 2017. № 8. С. 292-295.

**Слухач 5-В курсу Навчально-наукового
інституту заочного та дистанційного
навчання Національної академії
внутрішніх справ**

Шуляк Любов Олександрівна¹

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАТРИМАННЯ

В умовах реформування адміністративно-правового законодавства особливо актуальними залишаються питання реформування інституту адміністративного затримання, тому що він передбачає можливість обмеження конституційних прав та свобод людини та громадянина, а життя і здоров'я, честь гідність є найвищою суспільною цінністю України [1].

Проблематику адміністративного затримання розглядали в своїх працях такі провідні вчені, як О.Ф. Андрійко, О.М. Бандурка, Ю.П. Битяк, А.С. Васильєв, І.П. Голосніченко, С.Т.Гончарук, Є.В. Додін, М.М. Дорогих, В.В. Зуй, Р.А. Калюжний, С.В. Ківалов, Л.В. Коваль, В.К.Колпаков, В.Ф. Опришко, О.І. Остапенко, І.М. Пахомов, В.П. Петков та інші.

Безперечно, на наш погляд, твердження В.П. Бірокова, що питання про затримання особи, яка вчинила правопорушення розглядається в процесуальному розумінні відповідно до Кримінально-процесуального кодексу України і як адміністративно – правовий акт [2, с.81-82].

Особливої уваги заслуговують питання розгляду зарубіжного досвіду формування інституту адміністративного затримання, тому що запозичення окремих його елементів може стати вагомим кроком на шляху до ефективної адміністративно – правової реформи.

Заслуговують на увагу дослідження Т.Ф. Весельської, яка акцентує увагу на розвитку інституту адміністративного затримання в Сполучених Штатах Америки та

¹ Науковий керівник: Плугатир М.В.

Великобританії [3].

Так, Департамент поліції США має офіційний сайт, який містить інформацію про інформацію про порядок тимчасового затримання особи, створений спеціальний підрозділ для роботи із затриманими, який забезпечує функціонування окремого центру доставлення затриманих. Всі особи, які піддані тимчасовому затриманню, обов'язково проходять дактилоскопіювання, фотографування, ідентифікацію та перевірку по обліках.

За затриманими постійно ведеться відеоспостереження з метою розгляду можливих скарг потерпілих, чітко встановлено порядок харчування, надання медичної допомоги, що, на наш погляд, є прикладом для запозичення в Україні для адміністративного затримання.

В.О. Заросило, аналізуючи адміністративну діяльність міліції України та поліції зарубіжних країн, зокрема, Великобританії, США, Канади та Франції визначає, що працівники міліції України мають ширше поле компетенції, ніж поліцейські інших зарубіжних країн, але ефективність їх роботи значно нижча, пропонує зміну та доповнення відповідних законодавчих та інших нормативних актів з метою підвищення ефективності діяльності міліції України [4, с. 5].

Досить цікавою є позиція А.В. Столітнього, який розглядаючи зарубіжний досвід застосування адміністративного затримання, пропонує запозичення для України міжнародного досвіду Австрії в частині визначення особі зобов'язання будь – якого виду забезпечення (внесення грошової суми, застава на речі тощо), тобто застосування адміністративного арешту лише в разі, коли особа відмовляється від внесення штрафу [5, с. 673].

Разом з тим він підкреслює, що в разі запозичення такого досвіду Україною можуть посилитися корупційні ризики, тому що працівники правоохоронних органів будуть пропонувати внести тимчасове забезпечення з певним процентом в додаток до визначеної законом суми.

Такий досвід для України не призведе до посилення корупції серед працівників ОВС і є вдалим також в разі збільшення штрафів для правопорушників, тобто посилення санкції адміністративного стягнення.

Викладені факти дозволяють зробити висновок про необхідність впровадження зарубіжного досвіду у формуванні інституту адміністративного затримання, а саме створення в Україні окремого центру доставлення затриманих для подальшої ідентифікації особи, встановлення в чинному законодавстві строків тримання особи в такому закладі, встановлення в ньому відповідних умов для утримання затриманих, а також посилення штрафних санкцій за вчинення адміністративного правопорушення.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 // Відомості Верховної Ради – 1996. – №30. – Ст. 3
2. Бірюков В.П. Юридична природа затримання : постановка проблеми / В. П. Бірюков // Форум права. – 2010. – № 4. – С.81-82. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-4/10bvpzpp.pdf>
3. Весельська Т.Ф. Адміністративне затримання особи: українські реалії та міжнародний досвід / Т.Ф. Весельська // Право України. – 2010. – №2. –С. 245-248.
4. Заросило В.О. Порівняльний аналіз адміністративної діяльності міліції України та поліції зарубіжних країн (Великобританії, США, Канади та Франції): дис. ... кандидата юридичних наук: 12.00.07 / В.О. Заросило. – Х., 2006. – 201 с.
5. Столітній А. В. Зарубіжний досвід застосування адміністративного затримання та шляхи його запозичення для України / А.В. Столітній // Форум права. – 2012. – № 2. – С.673. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/ejournals/FP/2012-2/12cavzdu.pdf>